

stotě. Re k u r s n í s o u d ke stížnosti vymahajícího věřitele změnil usnesení prvního soudu a předražek na soud přijal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Poněvadž § 196 ex. ř. zmiňuje se jen všeobecně o cenných papírech, které se hodí k soudní jistotě, jest při předražku vzhledem k § 78 ex. ř. přihlížeti k § 56 c. ř. s., podle něhož mohou podle uvážení soudu pro opatření jistoty býti připuštěny též vkladní knížky některé domácí spořitelny, hospodářské nebo jiné záložny nebo i jiných peněžních ústavů zde nejmenovaných (arg. »zejména«). Tím byla soudům ponechána jistá volnost při posuzování jistoty. Prvý soud nabídnutý předražek zamítl, protože prý složené vkladní knížky M. banky v B. a Spořitelního a záloženského spolku v P. nejsou domácí cenné papíry, které se hodí k soudní jistotě po rozumu § 196 ex. ř. a § 56 c. ř. s. Toto opominutí prvního soudu napravil soud rekursní, když shledal v těchto složených vkladních knížkách dostatečnou jistotu.

Čís. 14258.

S hlediska devisových předpisů není překážky, aby povolená exekuce byla vykonána. Předpisy tyto přicházejí v úvahu teprve, má-li podle výsledků exekuce dojít k uspokojení pohledávky vymahajícího věřitele.

(Rozh. z 21. března 1935, R III 51/35; důvody viz Úr. sb. č. 2024.)

Čís. 14259.

Z pojištění proti úrazu, jež se podle pojišťovacích podmínek nevztahuje na úraz při používání silostroje, jsou vyloučeny jen škody, které v konkrétním případě vznikly skutečně jen použitím silostroje.

(Rozh. ze dne 22. března 1935, Rv I 777/33.)

Žalobce pojistil se u žalované pro úraz u vykonávání kancelářské a obchodní činnosti jako zasílatele. Dne 10. srpna 1931 utrpěl úraz tím, že naň najelo osobní auto, když stál rozkročmo nad motocyklem a odňalo mu nohu v lýtku. Nyní domáhá se na žalované pojišťovně vyplacení pojistného, tvrdě, že nastal pojistný případ. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu, p r v ý s o u d z těchto d ů v o d ů. Podle § 3 všeob. poj. podmínek platí pojištění pro úrazy u výkonu činnosti pojištěncovy v povolání, jakož i pro úrazy denního života. Podle bodu P čl. 4 jest zapotřebí pro zahrnutí jinaké činnosti sportovní zvláštního ujednání, stejně tak jako pro zahrnutí úrazu při používání kol a silostrojů, vzdu-

cholí a jinakých vzduchových vozidel. Mezi stranami jest podstatně nesporno, že žalobce použil kritického dne k jízdě silostroje. Stalo se tak při výkonu jeho obchodní činnosti jako zasílatele. Úraz jeho zavinilo auto třetí osoby. Z tohoto nesporného přednesu stran vysvítá jasně, že úraz žalobci se stal při použití silostroje, a ježto ani netvrdil, že by v tom směru bylo uzavřeno zvláštní ujednání, pak nespadá tento úraz pod všeobecné pojišťovací podmínky a jest podle § 3 vyloučen. Nepadá v úvahu otázka, kdo zavinil úraz, zda auto, či silostroj, ježto jest mezi stranami nesporno, že úraz se stal při použití silostroje, a nerozhoduje též, že žalobce silostroj zastavil a zůstal na něm s rozkročenýma nohama státi.

Nejvyšší soud k dovolání žalobcovu zrušil rozsudky nižších soudů a prvému soudu uložil nové jednání a rozhodnutí.

Důvody :

Jest nesporno, že žalobce nebyl pojištěn proti úrazu utrpěnému při použití silostroje. V § 3 odstavec 4 všeobecných pojišťovacích podmínek jest stanoveno, že pro zahrnutí úrazu při používání silostroje jest zapotřebí zvláštního ujednání. Toto ustanovení nelze podle § 914 obč. zák. a čl. 278 obch. zákona vyložit jinak, než tak, že se pojištění nevztahuje na úrazy, které jsou v příčinné souvislosti s použitím silostroje, že nebezpečnostní riziko musí plynouti ze způsobu použití silostroje. Pojištění bez zvláštního ujednání za úrazy při použití silostroje nevylučuje tudíž škodu při jakémkoliv použití silostroje, nýbrž jen škody, které v konkrétním případě vznikly způsobem, jak bylo silostroj použito. V souzeném případě nenastala však specifická škoda žalobce z použití silostroje, an žalobce v době pojistné příhody stál rozkročmo nad motocyklem a byl zraněn příjezdějícím autem. Nesouvisel proto jeho úraz s tímto použitím silostroje a nebezpečnostní riziko nebylo tímto druhem použití silostroje nijak zvýšeno, an úraz by byl mohl vzniknouti, i kdyby byl žalobce na silnici stál bez motorového kola; a že nebezpečnostní riziko spočívalo v nebezpečí nezastaveného motoru, nebylo ani tvrzeno. Jest proto nárok žalobcův důvodem po právu.

Čís. 14260.

Byla-li jedna ze stran slyšena pod přísahou v první stolici, nemůže býti druhá strana připuštěna o téže okolnosti v odvolacím řízení ani k nepřisežnému výsledku.

Stranu v první stolici přísežně slyšenou může odvolací soud opětně vyslechnouti, ovšem s upozorněním na přísahu již složenou.

(Rozh. ze dne 22. března 1935, Rv II 192/33.)

Žalobu o zaplacení 6.000 Kč první soud zamítl, odvolací soud žalobě částečně vyhověl.

Nejvyšší soud zrušil k dovolání žalované rozsudek odvolacího soudu a uložil mu nové jednání a rozhodnutí.